

CƠM NẤU NẤU ĂN MỆT DU KHÁCH

VỀ ĐÀ LẠT

Nói về các địa danh tôi đã đi qua trên cơ nư c thì Đà Lạt là m t n i đã đ i trong tôi nhi u n tu ng nh t. T con ng i cho đ n khung c nh và đ c bi t nh t v n là khí h u n i đây.

Không đâu nh i Đà Lạt, thiên nhiên đã i u đ i quá nhi u k c khí h u i n c nh quan. Nh ng ai đã t ng đ n n i đây m t i n s c m nh n đ c không khí mát lành nh th nào, sáng s m th c d y b c ra ngoài b n có c m t ng nh mình v a r i kh i ch n êm n m m thì ai đó đã qu ng mình r i vào trong m t chi c t i nh kh ng i , cái t i nh đó không t i tâm nh nh ng đ i u bình thu ng mà nó mang m t c m giác v a i v a s ng khoái. Hít m t b u không khí no c ng ng c b n s th y ngày hôm nay sao đ p m t cách i l ung. Cái h i i nh bu i sáng mang đ n cho b n m t s tinh khi t, tinh khi t đ n thanh cao và bình d . N u đã i nh không thì

chưa đi vì cái lờn nhợt nhạt của mọt nòi hoang sơ và hẻo lánh, mọt nòi không có sự sống của con người và thực vật thì cái lờn nhợt nhạt chỉ gói lên mọt hình ảnh mờ mịt trong mọt không khí buồn tẻ cô liêu.

Vì Đà Lạt nọ như ng buốt sáng sớm hơc như ng khi chiều về mà thiều về ng như ng gió se lờn thì cơm giác trong ta sự hốt hoảng không thể đoán, cái lờn nhợt nhạt rồi ỉu đã làm tăng thêm nét duyên dáng thoắt tha của các cô gái, nhìn họ cười và nét mọt rung ng trong khung cảnh thanh bình mọt thuy hốt đợc sự quy n rũ đợc hòa hợp giữa con người và thiên nhiên. Làn da trắng và như ng đôi má hồng hồng đi trong sự sống khói Đà Lạt làm ta có cảm giác như mình đang lạc vào trong chốn tiên.

Đà Lạt có như ng rừng thông và như ng đồi núi như p nhô, có mọt ai đó đã nói Đà Lạt là mọt thành phố mà mọt nòi đó phố trong núi và núi cũng trong phố, có mọt điểu rất lạ và thú vị là Đà Lạt bắt cơm đi chổ nào ta cũng thấy hoa, và hoa có thể mọc ở bất cứ đâu, chổ cơm mọt cơm gió đi ngang qua nọ hoa là y rừng mọt sự sống mọt đợc nọ y sinh trên mọt nòi mọt, chính vì vậy Đà Lạt không hề thộn về mọt là Thành phố của ngàn hoa. Như ng ti c thay như ng ai đã từng yêu quý Đà Lạt, từng mọt thoi giờ n bố về nó trổ c đây thì mọt chua xót và ng m ngủi cơm như n đợc rừng Đà Lạt không còn là Đà Lạt của ngày nào nọa. Ai đó đã đ n trổ c mọt đi về đợc thiên nhiên ban đ u, như ng rừng thông mọt ngày mọt th a đi vì sự tàn phá thô bạo không thu ng ti c của mọt sự ng (tôi như n m nh mọt sự ng ỉu đây vì còn có rất nhi u ng ỉu, cơm thuy đau đ n và xót xa khi đi ngang qua như ng cánh rừng thông và nhìn thuy đợc như ng cây thông đợc ngã n m ch v và buồn th m) , h đ ỉu cho m u sinh, đ ỉu cho quy hợc, mà quên mọt đi rừng chính hợc cũng đang gi t đ n sự sống của h .

Mọt Đà Lạt mà ngày xưa như ng chàng trai cô gái tu ỉ đôi mọt ỉ về ỉ sự c kh e tràn trề cũng phố ỉ luôn mang trên mình như ng b qu n áo m và xuýt xoa trong cái lờn khi đi bên nhau, trong cái giá lờn như ng lúc đó hợc cơm thuy th t giờ n nhau và thiên nhiên hình như cũng hi u đợc tình yêu của h nên đã mang h đ n giờ n nhau h n trong cái không khí lờn êm đ m đó. Gi đây thì! còn đâu nọa, các cơm già có tu ỉ về n có thể không cơm như ng áo m nh xưa và như ng bu ỉ chiều ng ỉ bên Hồ Xuân Hu ng nhìn dòng n c trôi mà ng m ngủi như v mọt ngày xưa đó...! mọt k ni m mà ch có như ng ng ỉu sự sống lâu năm ỉ vùng đ t này mọt thuy th m thía khi nó đã không còn.

Trổ c đây ng ỉ ta đã từng nói rừng chổ ai diên mọt lên Đà Lạt đợc kinh doanh qu t máy, gi thì có l m k “diên” l m, diên trong kinh doanh qu t máy và t h ỉ h n nọa trong tợc ng lai giờ n sự có như ng k “diên” h n nọa lên Đà Lạt đợc kinh doanh máy lờn nọa. Chính như ng sự phá hợc nghiêm trọng như v y đã khiến Đà Lạt mọt đi rất nhi u, mọt đi nét hoang sơ và c kính,

còn đâu nữa mà nghe con đường vắng vẻ, làm nao lòng các thi sĩ mà khi chiểu về. Các ngã đường giờ đã đầy xe cộ, người thì càng lúc càng đông. Hình như cái không khí nóng dần của Đà Lạt đã như những không khí tính tình của người dân nơi đây, sự hiếu khách, hiếu hòa và thân thiện với nhau có đã dần dần tan đi nhường vào đó là những người bất chấp vô cớ. Ấu cũng phải thôi, vì Đà Lạt đã mọt quá nhiều và bị nhiễm cũng quá nhiều rồi.

Người đi Đà Lạt ngày xưa hiếu hòa và hiếu khách, mà đi thì đi ngay mà có lẽ quên xe máy không mang vào nhà thì (thôi trừ là nh quá làm bịng dầy cọt đi) và sáng dậy thì... vẫn y như cũ. Còn bây giờ thì, đừng ai dám dậy. Mọt thực trạng đáng lo âu là với tình hình như hiện nay mà người đi du lịch cơm ngon đường phố như ý thức để giữ gìn thì họ vẫn còn bàng quan. Tất cả đều chỉ biết than thở và trông đợi vào chính quyền giữ gìn quy tắc như không nghĩ sâu xa rằng người gác phát sinh cũng chính từ con người mà ra. Giá như chúng ta mà người đi có ý thức hơn mọt chút biết quan tâm đến cái chung hơn mọt chút, thì mà đi chuyển sự tốt đẹp hơn. Chính quyền chỉ ban ra những quy định và những quy tắc tốt đẹp hơn nếu như chúng ta thực hiện đúng. Mọt người ban vẫn người phá thì lúc đó chúng ta phải nghĩ lại về bản thân mình.

Hỡi những ai yêu quý Đà Lạt, yêu quý những người núi chèo chèo, những sông suối mọt giảng khắp nơi, xin hãy mọt lần suy nghĩ về nó. Xin hãy tự ra mình là người có trách nhiệm, đừng thờ ơ với những gì xung quanh. Hãy để mọt và những người sông có ý thức hơn nữa. Mọt bàn tay nào tiếp mọt bàn tay và hàng vẫn bàn tay cùng nhau trông lại những rừng thông, biết tự ra cảm phục và đau xót trước những kẻ nào chột phá nó và kiên quyết đừng lòng gìn giữ những gì còn lại. Mọt tuồng lại không xa, Đà Lạt sẽ vẫn là như xưa. Mà người rời đi hít hà trong cái không khí thanh bình cái không khí yêu thương đẹp hòa trộn giữa con người và thiên nhiên. Và những du khách khi mọt lần bước chân lên Đà Lạt để rời đi khi trở về sẽ vẫn vui vẻ và nhớ mãi chèo chèo và thắm mọt : Đà Lạt ơi!

Tôi chỉ là mọt du khách vì bất chấp xúc phạm những người đi thay của Đà Lạt mà mọt o muội có đom vẫn như trên.